

at det var nødvendigt, og at man ikke kunde faa Orden i Forholdene, før man afviklede Forholdet mellem Staten og Landmandsbanken, og at det ikke vilde kunne blive ordnet, uden at der blev optaget et Statslaan. Det ærede Medlem Hr. Hauge benyttede Lejligheden til at sige dette meget klart, og jeg tror ikke, det var mig, der havde lokket ham, for han var aldeles ikke mig venlig sindet paa det Tidspunkt, men han sagde ganske simpelt, hvad der var nødvendigt for en hvilken som helst Statsstyrelse, som i disse Aar skulde sidde og forsøge at ordne Forholdet mellem Staten og Landmandsbanken.

Formanden: Jeg henstiller, at man nu ikke drager Landmandsbanken med ind under Forhandlingerne.

Rode: Jeg er ogsaa færdig hermed, jeg har kun besvaret en direkte Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, som ikke blev paataalt. (*Friis-Skotte:* Den drejede sig ikke om Landmandsbanken). Til hvilket andet Formaal har jeg da opfordret den forrige Regering til at laane?

I sit Forsvar for de Takster, som det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte opretholdt, kom det ærede Medlem atter ind paa en Sammenligning med de andre Lande og sagde, at vi fra vor Side ustandselig havde bragt gale Tal i saa Henseende og talt om, at vi opretholdt høje Takster end andre Lande. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigter til i saa Henseende. Jeg ved derimod, og jeg har her i Tinget sagt det til det ærede Medlem, at hans Sammenligning med andre Lande er fuldkommen betydningsløs for vort Land, og vi har talt meget om det Spørgsmaal her i Tinget. Det ærede Medlem kom med en lang Forklaring om, hvorledes Taksterne var i Sverige og i Tyskland, og hvorledes de var her i Danmark, og vilde bevise, at hans Takster var de rigtige. Deroverfor gjorde jeg opmærksom paa, at Taksterne i de forskellige Lande hænger sammen med de forskellige Landes Anlægsudgifter til Banevæsen, Drift og saa fremdeles, og at man derfor slet ikke med Hensyn til Taksternes Størrelse kan sammenligne fra Sverige til Danmark og fra os til Preussen, men at man bør drage en Sammenligning mellem vore Takster, som de er nu,

og som de var den Gang, og som de var før Krigen, og saa se, om de er rimelige i Forhold til den Pristforhøjelse, som har fundet Sted. Og Forholdet var det, at den tidligere Trafikminister opretholdt Takster, som laa langt, langt ud over det Niveau, som Pristforhøjelsen siden Krigen berettigede.

Det ærede Medlem sagde, at Statsbanerne maa tage Konkurrencens Vilkaar, da de ikke har Monopol. Ja, det er rigtigt, og derfor er det ogsaa rigtigt, hvad jeg sagde i min første Tale, at det ærede Medlem forsøgte at handle, som om han havde Monopol, nemlig ved at opretholde Priser, som andre kunde underbyde, og som det ærede Medlem ikke havde nogen Magt til at modvirke i tilstrækkelig Grad, hverken ved sine Takst-aftaler eller ved de Forsøg, han gjorde paa andre Maader ved at lægge Automobilerne Hindringer i Vejen, en Statsbanepolitik, som hans Efterfølger heller ikke er fremmed for. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at Statsbanerne maa tage Konkurrencens Vilkaar, da de ikke har Monopol, og de maa saa indrette Priserne efter Forholdene. Og det er det, som er sket ved den Nedsættelse af Taksterne, som har fundet Sted. Naar saa det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte slutter med at sige, at hans Forhold til Tjenestemændene har været det, at han har opretholdt Takster, hvis Hensigt var at kunne skabe saa vidt muligt Forrentning og Opretholdelse af visse Lønninger, saa siger jeg, at derigennem har han handlet saa daarligt som overhovedet muligt overfor Tjenestemændene, thi den Tanke at ville opretholde for høje Takster for derigennem at opretholde et bestemt Lønniveau er umulig, thi Erhvervslivet vil kræve naturlige Takster, og saa vil det uvilkaarligt sige: Kan vi ikke faa dem paa anden Maade, maa vi presse paa Lønningerne. Derfor har det ærede Medlem ved hele sin Takstpolitik givet Stødet til hele det Løntryk, som har fundet Sted overfor Statsembedsmændene.

Men nu glæder jeg mig altsaa til at høre et Medlem af det konservative Flertal tilbagevise det ærede Medlem Hr. Korsgaards fejlagtige Betragtninger der, hvor de falder sammen med det ærede Medlem Hr. Friis-Skottes.

J. Jacobsen: Jeg maa give den højt-ærede Formand Ret i, at denne Forhandling